

NOVINKY

47

Říjen-prosinec
2025

ZPRAVODAJ SO
ročník 10

*

Web sponzoruje Václav Obadálek - Bobr.

www.so-novinky.obadalek.cz

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Čtyřicáté sedmé elektronické číslo, web v řádném provozu.

OBČASNÍK

Tři principy skautingu

1. povinnost k Bohu, chápaná jako povinnost hledat a respektovat v životě vyšší hodnoty než materiální;
2. povinnost vůči sobě, chápaná jako odpovědnost za rozvoj sebe sama;
3. povinnost vůči ostatním, chápaná jako věrnost své vlasti, která je v souladu s úsilím o mír, snaha o vzájemné pochopení a spolupráci mezi lidmi, národy a různými sociálními skupinami; je pojata jako závazek účastnit se na rozvoji společnosti, jako úcta a láska prokazovaná bližním a přírodě.

Zdroj: <https://hudecekpetr.cz/cs/skauting-by-mel-znat-svoje-principy/>.

OBSAH

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Zástupci 10. družiny navštívili 10. 7. tábor Jeřmaň
Výprava z Kutné Hory na Akademické týdny 2025
Hanácká družina na rádcovském kursu JeLŠ
Návštěva 10. družiny SO v Chropyni v září
Hanácká a Plajnerova družina na výpravě do Luhačovic
Někteří účastníci Výroč. člen. schůze SO na Vyšehradě
Zápis z Výroční členské schůze SO vč. 4 příloh

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

Druhý rozhovor se ses. Hanou Bouzkovou
Jakub Kopecký Plášil vzpomíná na br. Péguyho

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

Anglické tábory Czech Mates vedené Hanou Bouzkovou

NAVŽDY ODEŠLI

Jan Jánský Kouna opustil Junáka ve Žďáru nad Sázavou
Jiří Čejka – Péguy z Roudnice nad Labem

PŘÁNÍ

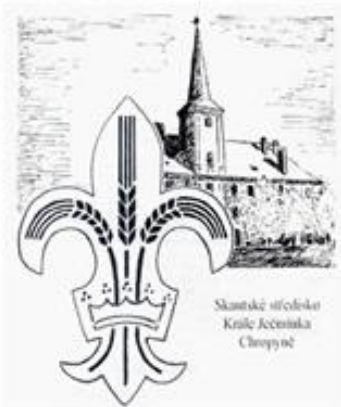
Vánoční a novoroční přání

Bratr Jiří Čejka - Péguy celý svůj život těmto principům vždy podřizoval.

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Návštěva skautského tábora
JS Krále Ječmínka Chropyně.
Jeřmaň - 10. 7. 2025.

Za příjemného počasí bratři Dráp a Amphora navštívili skautský tábor v Jeřmani, který pořádá každoročně JS Krále Ječmínka Chropyně, který vede člen naší družiny SO bratr Pavel Pospíšil - Mamut.

Nepřijeli s prázdnou,
ale jako kouzelné
babičky s nákladem
domácích buchet.

Návštěva skautského tábora JS Krále Ječmínka Chropyně. Jeřmaň - 10. 7. 2025. „2“

Povídání o skautských zážitcích u
polední kávy.

Nechyběla ani rukodělná dílna s
hrnčířským kruhem.

Návštěva skautského tábora JS Krále Ječmínka Chropyně. Jeřmaň - 10. 7. 2025. „3“

Bratři Amphora, Mamut a Dráp.

Skvělý táborový oběd.
Segedinský guláš.

Výprava na Akademické týdny

29. 7. 2025

Letos jsem jel na Akademické týdny jen na den bez ubytování, zato jsme jeli ve čtyřech: skauti Lád'a, Hanka, Věra a kurátorka evangelického sboru Eva. Akademické týdny se po ztrátě Horalky a roční pauze konaly přímo v Novém Městě nad Metují v areálu kláštera Milosrdných bratří. Vyjžděli jsme autem z Kutné Hory v 6 ráno, abychom stihli dopolední program. Do cíle jsme se dostali krátce před osmou, takže jsme mohli zastihnout polovinu ranní mše.

Jezdím sem už léta, tak tu mám dost známých, jak u stánku se vstupenkami, tak i řeholní sestry. Sestra Jana mě provedla klášterem ještě před první ranní přednáškou. Stany nestojí v zahradě, kde by nebylo místo, ale v klášterních celách, V klášteře je čajovna, zato kavárna v zahradním skleníku.

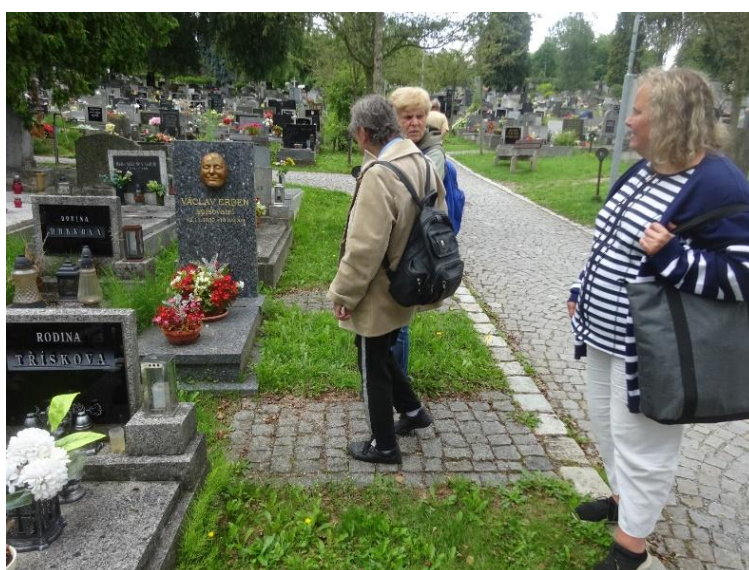
První přednáška: Ladislava Heryána s názvem I cesta je cíl, na konci přednášky si diváci vyžádali písničku, viz příloha, i když pořadatelé pro nedostatek času nechtěli. Tady sedí naše skautsko-evangelická skupinka. Po celou dobu jsou zde stánky s občerstvením, nahrávkami přednášek a knihami. Já jsem si dal palačinku s nutelou a banánem.

Druhá dopolední přednáška: Jeroným Klimeš „Existují bytosti jako anděl či ďábel?“ Potkali jsme tu skauta Boba.

O polední přestávce jsme si vyjeli do Náchoda na hřbitov. Je tu pohřbený Jan Letzel, architekt hirošimského průmyslového paláce, který odolal atomovému bombardování. Ve vitrině náhrobku je kus betonu z Hirošimy, kterou sem dovezla japonská delegace zhruba před 15 lety jako památku tohoto bombardování (letos v srpnu bude 80 výročí). Ještě od místních jsme se dozvěděli, že tu je pohřben místní rodák spisovatel detektivek (kapitán Exner) Václav Erben.

Před dalšími přednáškami jsme se ještě podívali na novoměstský zámek, zde most od Dušana Jurkoviče.

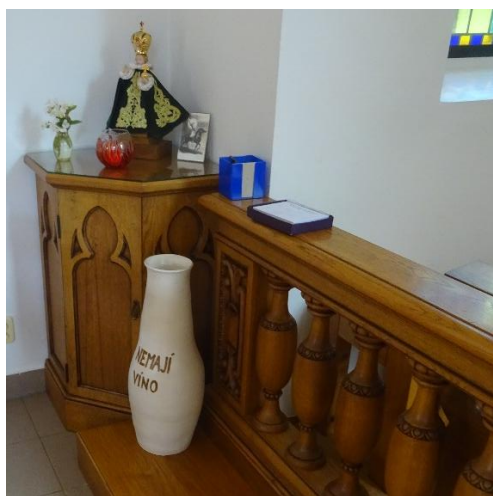

Odpolední přednášku prof MUDr Jan Pirk DrSc o stresu. Následovalo divadlo pro děti, to už jsme nezůstali, tady je sestra Jana podle pohárků je vidět, že i sestry řeholnice fandí Slavii.

Při zpáteční cestě jsme si prohlédli poutní místo Rokole. Pramen zázračné vody a betlémskou kapli, kde je možné napsat přání,

vhodit do vázy a sestry z kláštera se za splnění těchto přání pak přimlouvají.

Ještě jsme zde prošli cestu manželů s 15 zastaveními (křižová cesta je v lese na druhé straně silnice) a Stromem naděje se zavěšenými růženci (Strom naděje, motivační projekt, Sad nadějí pro onkologické pacienty a pacienty v remisi).

Zapsal Lád'a

Hanáci na Jesenické lesní škole

22.8.2025

Horní Studénky

Schůzka Plajnerovy družiny Chropyně 10. 9. 2025.

Dne 10. 5. 2025 se sešla 10. družina RNDr. R. Plajnera na své pravidelné schůzce, tentokrát v prostorách Skautské klubovny v Chropyni. Napřed ale byla uskutečněna prohlídka Chropýňského zámku.

Schůzku zahájil rádce družiny
br. Dušan Tichý - Dráp.

Schůzka Plajnerovy družiny Chropyně 10. 9. 2025. 2. list

Hospodář družiny bratr Dušan Janík - Amphora
a nestor společných výprav s Hanáckou
družinou po zajímavostech Moravy.

Vůdce střediska Chropyně, bratr
Pavel Pospíšil - Mamut nás pohostil
výborným dančím gulášem.

Závěrečná fotografie před
Chropýnským zámkem.

Poznávání v Luhačovicích 18.9.2025

Výprava družin Hanácké a Plajnerovy vedla do Luhačovic, za účasti ses. Madly Kůsově, vůdkyně SO. Průvodcem nám byl generál. řed. lázní Ing. Jiří Dědek, MBA.

Krása kraje doplňuje lázeňskou léčbu. V lázeňské říčce bylo hejno kačen, které se za kousek rohlíku nechaly vyfotografovat.

Na konci výpravy, po nabrání sil v místní prodejně čokolády, jsme se vyškrábali prudkým stoupákem k orlímu hnízdu nad Luhačovicemi - klubovně míst. skautů.

Prohlédli jsme si 3 kroniky, vyslechli historii skautingu v Luhačovicích, dozvěděli se o různých techn. vychytávkách na táborech.

Počasí přálo a tak jsme se nechali unést krásou lázní a pramenů, jímaných do různých pítek.

Výprava Hanácké a Plajnerovy družiny SO do Luhačovic 18. 9. 2025.

Dne 18. září 2025 se sešli Hanácká a Plajnerova družina SO. Na pravidelném setkávání a to bylo v Luhačovicích.

**Výprava Hanácké a
Plajnerovy družiny SO
do Luhačovic
18. 9. 2025. -2-**

Dne 18. září 2025 se sešli Hanácká a
Plajnerova družina SO. Na pravidelném
setkávání a to bylo v Luhačovicích.

**Výprava Hanácké a
Plajnerovy družiny SO
do Luhačovic
18. 9. 2025. -3-**

Dne 18. září 2025 se sešli Hanácká a
Plajnerova družina SO. Na pravidelném
setkávání a to bylo v Luhačovicích.

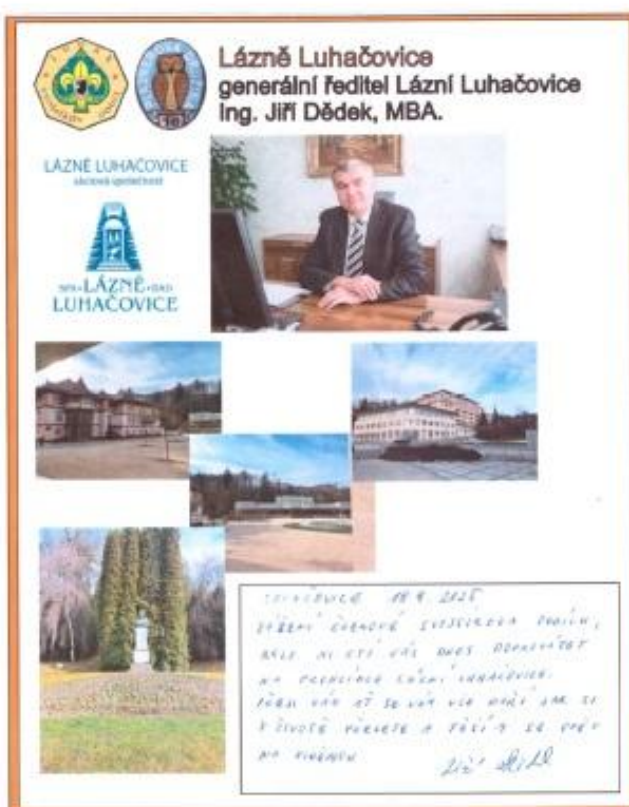
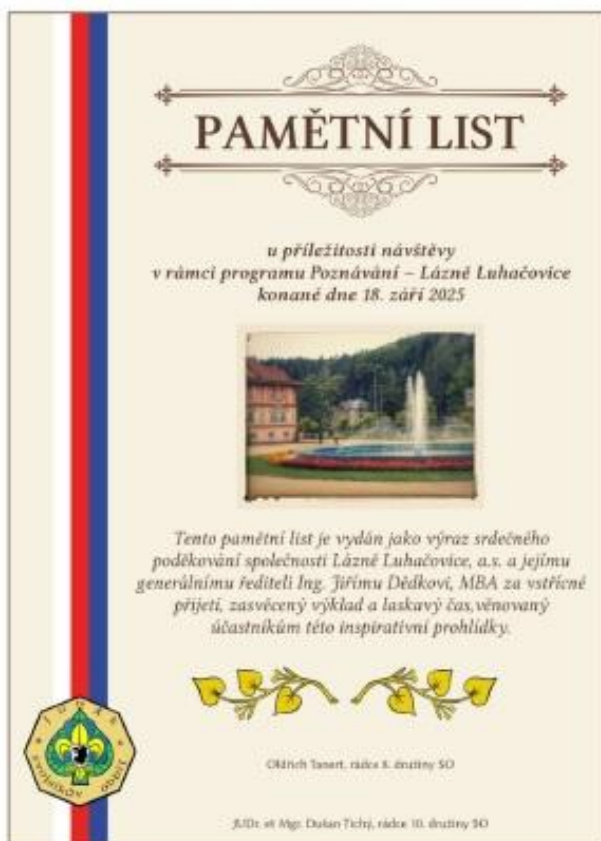
**Výprava Hanácké a
Plajnerovy družiny SO
do Luhačovic
18. 9. 2025. -4-**

Dne 18. září 2025 se sešli Hanácká a
Plajnerova družina SO. Na pravidelném
setkávání a to bylo v Luhačovicích.

**Výprava Hanácké a
Plajnerovy družiny SO
do Luhačovic
18. 9. 2025. -5-**

Panu generálnímu řediteli Lázní Luhačovice
p. Ing. Jiřímu Dědkovi, MBA, byl předán krásný
pamětní list.

XXXIV. Výročka SO

20. září 2025

PRAHA

Výroční
členská
schůze
SO

Vybrané
fotografie
bratra
J. Friče
Norka

VYŠEHRAD

Menší část z Výročky se přesunula na Vyšehradský hřbitov, kde položila kytici na hrob br. náčelníka Svojsíka. Pan Liška ze spolku Svatobor k prohlédnutí otevřel Nár. hrobku pod Slavínem.

XXXIV. Výroční schůze Svojsíkova oddílu Praha, 20. 9. 2025.

Dne 20. září 2025 se sešli členové Svojsíkova oddílu na již 34. Výroční schůzi v posluchárně Zdravotnického ústavu v areálu Vinohradské nemocnice v Praze.

Foto: Miroslav Doubrava - Akela

**XXXIV. Výroční schůze
Svojsíkova oddílu
Praha, 20. 9. 2025. -2-**

*Dne 20. září 2025 se sešli členové
Svojsíkova oddílu na již 34. Výroční schůzi
v posluchárně Zdravotnického ústavu v
areálu Vinohradské nemocnice v Praze.*

Foto: Miroslav Doubrava - Akela

**XXXIV. Výroční schůze
Svojsíkova oddílu
Praha, 20. 9. 2025. -3-**

*Dne 20. září 2025 se sešli členové
Svojsíkova oddílu na již 34. Výroční schůz.
v posluchárně Zdravotnického ústavu v
areálu Vinohradské nemocnice v Praze.*

Foto: Miroslav Doubrava - Akela

**Zápis z XXXIV. výroční členské schůze Svojsíkova oddílu
dne 20. 9.2025
v posluchárně Zdravotního ústavu v Praze 10.**

Přítomno: **71 členů SO (44 bratrů a 27 sester)**

Host: náčelník CHK bratr Ondřej Vokál - Vokin

Omluveno bylo 123 členů, 44 členů se neozvalo

Schůzi SO zahájila sestra vůdkyně Marie Kůsová - Madla v 10:00 hodin přivítáním přítomných sester a bratrů. Společně jsme zazpívali Junáckou hymnu a sestra Madla přivítala bratra náčelníka Ondřeje Vokála - Vokina a zároveň i sestru čestnou vůdkyni SO Hanu Bouzkovou.

Poté jsme minutou ticha uctili zemřelé sestry a bratry, kteří nás opustili od loňského září.

Opustilo nás celkem 17 členů, 3 sestry a 14 bratrů - jejich jména najdete ve „**Zprávě vůdkyně**“ - příloha č. 1

Poté následoval Pozdrav bratra náčelníka, který ocenil a poděkoval za naší celoživotní práci, zároveň požádal o shovívavost, k mladým vůdcům, „všichni jsme někdy chybuji“. Jeho pozdrav byl velmi milý.

Zamyšlení sestry vůdkyně:

Madla:

„V květnu jsem si povídala s jednou naší sestrou, které už je 95 let, přesto ji život baví a má z něj radost. Tak jsem se nad tímto tématem zamyslela“

Radost ze života - příloha č. 2

Milou povinností bylo přivítání nových členů, kterým jsme v loňském roce odsouhlasili členství ve SO - viz tabulka

<i>Ing.</i>	<i>Heřmánek</i>	<i>Milan</i>		<i>Teplice</i>	<i>1958</i>	<i>5</i>
	<i>Hrabina</i>	<i>Petr</i>	<i>Kobra</i>	<i>Zlín</i>	<i>1957</i>	<i>10</i>
	<i>Hrdlička</i>	<i>Leoš</i>	<i>Leonardo</i>	<i>Zlín</i>	<i>1967</i>	<i>10</i>
	<i>Jirout</i>	<i>Libor</i>	<i>Akela</i>	<i>Pardubice</i>	<i>1957</i>	<i>6</i>
	<i>Kučinski</i>	<i>Stanislav</i>	<i>Staňa</i>	<i>Ostrava - Poruba</i>	<i>1964</i>	<i>9</i>
	<i>Mastík</i>	<i>Jiří</i>	<i>Roby</i>	<i>Pardubice</i>	<i>1947</i>	<i>6</i>
<i>RNDr</i>	<i>Mikula</i>	<i>Aleš</i>		<i>Pozořice</i>	<i>1954</i>	<i>7</i>

	Novák	Aleš	Bobr	Vinařice	1971	2b
Mgr.	Ryba	Karel	Mýval	Vracov	1973	7
	Rychta	Pavel	Paulo	Opava	1955	9
	Šafář	Karel	Kája	Boskovice	1954	7
	Záleský	Luděk	Wabi	Střelice	1957	11
Ing.	Janečka	Vladimír	Bobor	Horné Srnie - SR	1943	8
	Benčová	Dana		Mikulovice	1958	8
	Hejhalová	Blanka		Odolena Voda	1973	1
Ing.	Kupková	Miriám	Čakanka	Líbeznice	1973	1
ET						
Bc.						
	Lingová	Stanislava	Žýžala	Hodonín	1957	7
	Marešová	Ladislava	Želva	Praha 7	1957	6
	Plesková	Marie	Včelka	Bystrovany	1956	8
Mgr.	Rybová	Martina	Tatka	Vracov	1971	7
	Šímková	Libuše	Jitřenka	Rýmařov	1956	9
	Veselá	Eliška		Teplice	1939	5
	Žáková	Alice		Kladno	1975	2b

Bohužel se ani dnešní schůze nezúčastnili všichni noví členové. Moc nás to mrzí. Všem, nejen přítomným, přejeme, aby se jim mezi námi líbilo a našli spolu s námi ostatními další stupeň na skautské cestě.

Příští schůze Svojsíkova oddílu se bude konat 19.9.2026

Prosím o zapsání o diářů!!!!!!!!!!

Následovala volba nových kandidátů navržených v roce 2025.

Protože nebyl nikdo proti, všichni souhlasili a nikdo se nezdržel, bylo odhlasováno přijetí nových členů jednomyslně. Jména kandidátů - viz tabulka:

Kandidáti do SO 2025

Titul	Příjmení	Jméno	Přezdívk	Bydliště	Narození	Družina
	Brychta	Milan	Jezevec	Veverská Bítýška	1959	7
Mgr.	Hejhal	Martin	Hejkal	Odolena Voda	1974	1
	Kotek	Lukáš	Brčmen	Lipník nad Bečvou	1977	10
Ing.	Kulhánek	Pavel	Pafka	Bílovice nad Svitavou	1968	7
Ing.	Kvasnička	Václav	Kasíř	Olomouc - Nemilany	1955	8
	Kyvalský	Tomáš	Kivi	Třinec	1968	9
	Matýsek	Marek	Mara	Frýdek - Místek	1974	9
	Navrátil	Ivo	Bobr	Semily - Podmoklice	1953	6
Ing.	Reimer	Jan	Kamzík	Veverská Bítýška	1959	7

RNDr. Ing. Mgr.	Staněk	Miroslav		Rudka 98	1966	7
	Svoboda	Petr	Důče	Ústí nad Labem	1960	5
	Kordíková	Marie	Kalimero	Kladno	1959	2b
	Manišová	Blanka	Břetá	Dobřany	1963	4
	Matýsková	Leona	Lea	Frydek – Místek	1973	9
	Nekolová	Alena	Alena	Hradec Králové	1954	6
	Staňková	Ivana	Teta	Rudka 98	1954	7
	Šupová	Anežka		Blansko	1952	7
	Záleská	Jana	Johanka	Střelice	1963	7

Hospodář SO bratr Kamil Budera - Akim nás seznámil s
Hospodářskou zprávou za rok 2024 - viz příloha č.3

Zprávy z družin - viz příloha č.4

Ještě před plánovanou přestávkou, jsme byli upozorněni, že po skončení schůze půjdeme na Vyšehrad a položíme kytici k hrobu bratra zakladatele Antonína Benjamina Svojsíka. Domluvil a kytici přivezl kronikář SO bratr Jaroslav Frič - Norek z Hanácké družiny

Přestávku, která následovala, jsme využili jako vždy k občerstvení, o které se postaraly sestry z Pražské družiny. Mazat a zdobit jednohubky pomohly i některé příchozí sestry z mimopražských družin. Přestávka byla, ostatně jako vždy, využita hlavně k rozhovorům mezi příchozími, k pozdravům, povídání a vzpomínkami na společně prožité chvíle. Někteří se viděli opravdu po roce a měli si o čem povídat. Došlo i na fotografování - několik fotek posílám společně se zápisem.

Po přestávce nás čekal příjemný bod dnešního jednání a to poutavé vyprávění bratra Jiřího Preclíka ze Skuhrova o Gruzii. Bratr Jirka který žil a pracoval v Gruzii několik let nás seznámil s životem a mentalitou obyvatel této země a své povídání doplnil i několika fotografiemi.

Sestra Madla zdůraznila, jak si nás všech nesmírně váží, poděkovala rádcům družin za jejich celoroční práci pro SO, Zdravotnímu ústavu za poskytnutí sálu, Pražské družině za pohoštění a všem těm, kteří napomohli ke zdárnému průběhu Výroční schůze. Popřála nám mnoho zdraví a sil do dalšího roku a řekla, že se budeme společně těšit na opětovné shledání.

Výroční schůzi jsme zakončili ve 12: 10 hodin Junáckou hymnou.

Zapsala : Madla

Jako vždy prosím:

O změnách adres, telefonů apod. prosím informujte:

nebo

sestru **Vladimíru Hůlkovou - Amálku**
(evidence členů SO) Nad Vinicemi 503
252 63 Rostoky
mobil: 608 530 207
e-mail: amalka.hulkova@seznam.cz

sestru **Madlu Kůsovou**
(vůdkyně SO)

Sadová 21
161 00 Praha 6
mobil: 777 551 123
e-mail: madla.k@seznam.cz

Zpráva vůdkyně SO

OBDOBÍ září 2024 – září 2025

Milé sestry a bratři

Jako každoročně, tradičně třetí sobotu v měsíci září se scházíme na naší výroční schůzi.

Třetí sobotu proto, že je blízko 17. září a na tento den připadá datum úmrtí našeho zakladatele bratra Antonína Benjamina Svojsíka. Zemřel v roce 1938. Náš oddíl nese jeho jméno.

ROSTEME a jak se nám to daří? V Junáku nás letos je 78 137 členů. Máme atraktivní program, důvěru rodičů a společnosti, jedinečnou pedagogickou metodu a nadšené dobrovolníky.

Nabízíme dobrodružství, seberealizaci, vzdělávání, zábavu a dovednosti, díky kterým se člověk ve světě neztratí. Těší nás i neutuchající důvěra veřejnosti. 82 procent lidí si myslí, že skauting rozvíjí člověka všestranným způsobem a 9 z 10 lidí by podpořilo své dítě, pokud by se chtělo stát skautem.

V letošním roce budeme do SO přijímat 18 nových členů. Takže se náš oddíl opět rozšíří.

Jako vždy začneme statistikou:

K 3. září 2025 je nás 238 členů, z toho je 95 sester. Ti všichni jsou začleněni do jedenácti družin. Průměrný věk členů SO je 79 roků.

Návrhy nových členů jste dostali napsané s pozvánkou a jsou znovu uváděni v příloze na konci této zprávy.

V uplynulém roce září 2024 – září 2025 Svojsíkův oddíl naplno pracoval, děkuji všem rádcům a rádkyním, kteří plnili své poslání s plným nasazením.

Co vše se tedy v uplynulém a letošním roce událo:

Někteří z nás stále pracují při oddílech a střediscích, chodí na schůzky,

střediskové rady, jezdí na tábory, řada našich členů vyjela s oddíly do zahraničí, pomáháme organizovat lesní školy, semináře, jsme aktivní ve svých obcích, někteří se pravidelně účastní akcí, které pořádá Kmen dospělých, i proto je nás tentokrát trochu méně, protože jsme se datem sešli právě s mezinárodní akcí, kterou KD pořádá. A někteří z nás, kteří již nemohou být aktivní, se zájmem naši činnost sledují. Tam funguje telefonní či emailové spojení, když osobní setkání není možné.

Podrobnosti o činnosti Svojsíkova oddílu se dozvíte ze zpráv družin, které jsou přílohou.

Připomínám, že aktuální zprávy o dění Svojsíkova oddílu najdete na našich stránkách www.so-novinky.obadalek.cz. O tyto stánky se dlouhodobě stará bratr Jech, doménu poskytuje bratr Obadálek, oba z Pražské družiny. Oběma moc děkujeme.

Adopce na dálku pokračuje.

Blahopřání k narozeninám dělají radost nám, když je tvoříme a připravujeme, ale zdá se, že i vám, podle ohlasů, které dostáváme zpět. Nejstarší členkou našeho oddílu je sestra Libuška Franců z Písku – 102 let a další sestra oslaví své 100 narozeniny v příštím měsíci, je jí sestra Alena Svobodová z Kutné Hory. Nejstarším bratrem je bratr František Petlan, kterému bylo v únoru 98 let.

Chtěla bych poděkovat Státnímu zdravotnímu ústavu, který nám, již několik let bezplatně, poskytuje „střechu nad hlavou“ na naše výroční setkání. Dále členům Pražské družiny, kteří pomáhali s přípravou dnešního dne a v neposlední řadě všem členům a členkám, kteří se naší schůze zúčastnili a podíleli se na dnešním programu.

Děkuji moc Madla Kůsová

Příloha č. 2

RADOST ZE ŽIVOTA

Radost ze života je výraz, který se často používá, ale jen zřídka bývá přesně vymezen. Na první pohled evokuje lehkost, úsměv, chuť do dne. Není to však pouze krátkodobé nadšení či extáze. Radost ze života je spíše trvalejší postoj k existenci, schopnost prožívat smysluplnost a vděčnost i uprostřed běžných, někdy i náročných okolností

Radost ze života není něco, co člověka potká náhodou; je to spíše výsledek postoje a vědomých návyků.

V neustálém spěchu a plánování budoucnosti často zapomínáme žít tady a teď. Radost se rodí z plného prožívání přítomnosti. Může to být vědomé vychutnání ranní kávy, vnímání tepla slunečních paprsků na tváři nebo plné soustředění na rozhovor s blízkým člověkem. Schopnost zastavit se a ocenit malé, všední okamžiky je základem pro hlubokou radost.

Praktikování vděčnosti je jedním z nejúčinnějších nástrojů pro kultivaci radosti. Nejde o ignorování problémů, ale o aktivní zaměření pozornosti na to, co v životě funguje a čeho si vážíme. Ať už je to zdraví, střecha nad hlavou, přátelství nebo krása přírody, pravidelné uvědomování si těchto darů mění naši perspektivu a posiluje pocit spokojenosti.

Člověk je tvor společenský. Hluboké a smysluplné vztahy s rodinou, přáteli a komunitou jsou jedním z nejdůležitějších zdrojů životní radosti. Pocit sounáležitosti, sdílené zážitky, podpora v těžkých chvílích a možnost být oporou pro druhé dávají životu smysl a naplnění, které materiální statky nemohou nahradit.

Mít pocit, že náš život má nějaký směr a účel, je pro radost klíčové. Nemusí se jednat o záchranu světa; smysl lze nalézt v práci, která nás baví, v péči o rodinu, v dobrovolnictví, v umělecké tvorbě nebo v rozvíjení koníčků. Pocit, že přispíváme něčím hodnotným a rosteme jako osobnosti, je hluboce uspokojující.

Pobyt v přírodě má prokazatelně pozitivní vliv na psychickou pohodu. Procházka v lese, práce na zahradě nebo jen pozorování západu slunce nás uzemňuje a připomíná nám, že jsme součástí něčeho většího. Stejně tak je důležitá péče o vlastní tělo a mysl – dostatek spánku, kvalitní strava a pravidelný pohyb vytvářejí fyzický základ, na kterém může duševní radost vzkvétat.

Je zásadní si uvědomit, že radost ze života neznamená absenci problémů, bolesti nebo smutku. Život nevyhnutelně přináší výzvy a ztráty. Radost však spočívá ve schopnosti nalézt světlo i ve tmě, v odolnosti a v postoji, který si volíme tvář v tvář nepřízni osudu. Je to umění přijmout realitu takovou, jaká je, a přesto v ní hledat krásu, smysl a důvody k vděčnosti. Není to pasivní čekání na ideální podmínky, ale aktivní rozhodnutí hledat a tvořit radost v životě, který máme právě teď.

Pojem „radost ze života“ označuje více než příjemnou náladu. Je to dovednost i vztah: k sobě, k druhým, k času, který máme. Vyrůstá z jasných hodnot, smyslu, péče o tělo i duši, z všímavosti k přítomnému okamžiku a ze sdílení s lidmi kolem. Nelze ji vynutit, ale lze jí vytvářet podmínky – a to i v náročných obdobích. Kdo se učí vidět, co je živé, dobré a smysluplné, tomu se radost nestává náhodnou návštěvnicí, ale stálou spolubydlící.

Je to cesta – tichá a každodenní oslava samotné existence.

Zpráva o hospodaření Svojsíkova oddílu za rok 2024

Veškeré příjmy SO: Dobrovolné příspěvky družin na činnost i na úspěšnou adopci na dálku, příjmy za prodej oddílových symbolů (odznaků, domovenek) a **Výdajové položky:** Příspěvek na adopci, občerstvení na schůzkách SO, poštovné a drobné kancelářské výdaje – jsou průběžně evidovány a vedeny v Pokladní knize SO a jsou kdykoli k dispozici k nahlédnutí a kontrole. Finance oddílu jsou stabilní, dostatečné a kromě menší částky na běžné výdaje uloženy na vkladní knížce u České spořitelny.

Přehled hospodaření v roce 2024:

PŘÍJMY

<i>Stav pokladní hotovosti k 1.1.2024</i>	<i>2 749,- Kč</i>
<i>Příspěvky družin na adopci na dálku</i>	<i>2 400,- Kč</i>
<i>Příspěvky družin na činnost oddílu</i>	<i>4 700,- Kč</i>
<i>Odznaky a domovenky</i>	<i>855,- Kč</i>
<i>Celkové příjmy ke dni 31.12.2024</i>	<u>10 704,- Kč</u>

VYDÁNÍ

<i>Adopce na dálku 2024</i>	<i>4 900,- Kč</i>
<i>Občerstvení na akcích SO</i>	<i>2 961,- Kč</i>
<i>Kancelářské potřeby, vstupenky</i>	<i>744,- Kč</i>
<i>Celkové výdaje ke dni 31.12.2024</i>	<u>8 605,- Kč</u>

Výsledek hospodaření v roce 2024

<i>Pokladní hotovost</i>	<i>2 099,- Kč</i>
<i>Stav vkladu u České spořitelny</i>	<i>8 270,- Kč</i>
<u>Celková aktiva Svojsíkova oddílu ke dni 31.12.2024</u>	<u>10 369,- Kč</u>

V Praze dne 15.8.2025

Zpracoval: Ing. Kamil Budera

Příloha č. 4

Zprávy z jednotlivých družin 2025

1. Sestra Vladka Hůlková - Amálka - Pražská družina

Družina má 33 členů, z toho 16 bratrů a 17 sester.

Družina se schází 6x za rok. Pokaždé mají nějaké zajímavé téma, které jim přednese odborník na danou problematiku. Na únorové schůzce jednohlasně odsouhlasili nového kandidáta do SO bratra Martina Hejhala - Hejkala. V květnu se sešlo 21 členů a několik hostů. Sestra náčelní Vendula Bušková - Věna předala na naší družinovce Řád stříbrného trojlístku sestře Marii Kůsové - Madle a sestře Vladce Hůlkové - Amálce. Bylo to nečekané, emotivní a radostné.

2a. Sestra Helena Melounová - Polabská družina

Nová rádkyně Polabské družiny převzala funkci po sestře Ireně Klausové

Družina má 10 členů - 3 bratry a 7 sester.

Po předchozí domluvě a souhlasem všech členů Polabské družiny se sestra Irena Klausová dohodla se sestrou Helenou Melounovou, že převeze vedení Polabské družiny. Sestra Irena má v poslední době zdravotní problémy a nezvládá z těchto důvodů vykonávat funkci rádkyně. Družina doposud pracovala hlavně pomocí telefonního spojení. Sestra Helena, se již s některými členy sešla osobně, ostatní kontaktovala též telefonicky.

2b. Bratr Pavel Zejšek - Merkur - Podbrdská družina

Družina má 13 členů - 7 bratrů a 6 sester.

Bratr Abbé - Jiří Konrád, který se měl stát novým členem naší družiny, zemřel náhle po krátké nemoci a v naší družině ho již nepřivítáme.

Průběžně se družina schází, někdy se schůzky ze zdravotních důvodů členů nekonají. Naplánovali společnou výpravu s družinou Medvídat na starou Budeč. Několik členů SO, absolventi LŠ a Kmene dospělých se zúčastnilo výpravy na Vysočinu.

3. Sestra Marie Peciválová - Majka - Jihočeská družina

Družina má 13 členů - 5 bratrů a 8 sester.

Družina se sešla pouze v dubnu v počtu 5. Debatovali nad krásnou knihou o Šumavě, která byla opatřena nádhernými fotografiemi rostlin Šumavy s českoněmeckým textem. Vzpomínali na bývalé členy a dřívější činnost.

4. Sestra Jaroslava Čížová - Jájina - Západočeská družina

Družina má 21 členů, 14 bratrů a 7 sester

Družina se začala scházet na novém místě, v bezbariérovém sálku vedle kavárny v Plzni, to jim pomůže vyřešit vyšší účast na schůzkách. Na poslední schůzce bylo předáno oblastní vyznamenání bratru Vladimíru Černému - Čortikovi. Bratr Miroslav Ruml - Rambo vyprávěl o setkání OS na Trojsetkání v

Polsku. Také uvítali sestru Blanku Manišovou – Brětu, která je navržena na členství ve SO. Vyprávěla jim o skautingu v Dobřanech.

5. bratr Jaroslav Vyskočil - Bivoj - Severočeská družina

Družina má 17 členů, 12 bratrů a 5 sester

Rádce se omluvil, byla **přítomna zástupkyně sestra Ivana Tarantová - Aifelovka.**

Scházejí se 2x ročně. V dubnu a říjnu. Průměrný věk členů je 87 let.

Na dubnové schůzce přivítali dva nové členy, sestru Elišku Veselou a bratra Milana Heřmánka. V květnu se několik členů družiny zúčastnilo akce Pražský groš ve městě stříbra v Kutné Hoře.

Členové se účastní akcí nejbližších středisek, pomohli i při Svojsíkově závodu.

6. Bratr Jiří Wasserbauer - Kim - Východočeská družina

Družina má v současnosti 34 členů, 20 bratrů a 14 sester.

Schůzky jsou pravidelně 2x ročně, v Hradci Králové. Počet účastníků průměrně 15-20. Rádce družiny se snaží se všemi udržovat alespoň telefonický kontakt, případně foto-listy z družinovek posílá emailem nebo poštou. Na družinovce v březnu, se schvalovali noví kandidáti. Členové družiny pracují většinou v klubech, kde se podílí aktivně na akcích skautských středisek nebo přímo působí jako vůdci, či zástupci. V květnu uctili zástupci družiny památku padlých v Holících. Družina vydala 1.díl „Čestné galerie členů Východočeské družiny“. Cílem je postupné zařazení všech členů Východočeské družiny od doby jejího vzniku až po současnost do této čestné galerie.

7.Bratr Jiří Trávníček - Permon - Jihomoravská družina

Družina má 22 členů, 15 bratrů a 7 sester

Družina si vzala za úkol vytipovat nové členy do SO

V březnu proběhla schůzka v prostorách Brněnské rady – přivítali čtyři nové členy do své družiny SO. V květnu se zúčastnili Ekumenické poutě z Adamova do Blanska. 20.5. byla družinová výprava na Liliovou horu u Lulče, s odborným doprovodem Dr. Mlatečka, ředitele okresního archivu ve Vyškově.

8.Bratr Oldřich Tanert - Hanácká družina

Družina má 19 členů, 16 bratrů a 3 sestry.

Bratr Zdeněk Šobr – Fil předal funkci rádce družiny bratru Oldřichu Tanertovi a stal se jeho zástupcem.

V uvedeném období měli několik družinových schůzek. Probírají novinky i z jednání oddílových rad SO. Zabývali se případem člena Hanácké družiny bratra Vaňáka - Estera. Bratr je odsouzen. Záležitost řeší Výkonná rada Junáka a zřejmě dojde k vyloučení. S tím se musíme smířit. Ale vše dobré, co za dlouhá léta práce pro skauting vykonal, zůstává. Společně se Zlínskou družinou podnikli výlet do Velkých Losin, kde se nachází krásný renesanční zámek. Zároveň se Zlínskou družinou plánují další výlet, tentokrát do lázní Luhačovic. Spolupráce s touto družinou je opravdu výtečná.

9.Bratr Eduard Konvička - Pajtáš - Slezská družina

Družina má 19 členů, 16 bratrů a 3 sestry.

V listopadu tradičně navštěvují hroby zemřelých, v prosinci mají vánoční schůzku s dárečky. Jejich členové roznášejí i Betlémské světlo.

V březnu se uskutečnil Mezinárodní Bowlingový turnaj (CZ, PL, SK) a 25.3. družinová schůzka v novém srubu v Háji ve Slezsku. V dubnu se zástupci družiny zúčastnili tradičního výstupu na Ivančenu a v květnu podnikli zájezd po Čechách se zakončením v Plzni na oslavách vítězství konce 2.světové války.

10.batr Dušan Tichý Dráp - Zlínská družina

Sestra Eva Fišerová v prosinci předala svoji funkci rádkyně bratru Drápovi. Družina má 25 členů, 13 bratrů a 12 sester.

Členové družiny se sešli v prosinci, únoru a květnu v Uherském Hradišti. Rádce a podrádce družiny navštívil bratra Svatopluka Čecha – Svaťu u příležitosti jeho 90. narozenin. Proběhl Memoriál Dr.Rudolfa Plajnera na Svatém Hostýně, výstup na Ivančenu a společná výprava s Hanáckou družinou v rámci Poznávání do města Velké Losiny.

Bratr Miroslav Doubrava – Akela dále pokračuje ve vzdělávací a poznávací činnosti pro skauty a širokou veřejnost.

Mimo oficiální akce družiny jsou její členové ve vzájemném osobním, telefonickém nebo mailovém kontaktu, neopomínají ani životní výročí, jako jsou narozeniny, a to buď osobním či telefonickým blahopřáním, popřípadě zasláním přání v rámci mailové korespondence.

11. Bratr Jiří Janíček - Šerif - družina Vysočina

Družina má 14 členů, 7 bratrů a 7 sester.

Členové se scházejí 2x do roka, udržují mezi sebou kontakty, jak osobní, tak telefonické. Schůzka družiny proběhla v dubnu v Havlíčkově Brodě.

Členové družiny jsou velmi aktivní v OS klubech KD, někteří pracují i v náčelnictvu KD.

Schůzky probíhají střídavě v Novém Městě na Moravě a v Havlíčkově Brodě.

Bratr Šerif ze zdravotních důvodů navrhuje změnu vedení 11. družiny Vysočina.

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

Druhý rozhovor po internetu

Kdo se ptá? Vladislav Jech – Kamzík

Kdo odpovídá? Hana Bouzková – Ezop

Milá Hano, rád bych s Tebou tentokrát krátce pobesedoval o Tvém vedení anglických táborů „Czech Mates“ pro skautky – jak k tomu došlo?

Po obnovení Junáka v roce 1990 bylo obnoveno také členství dívčího kmene Junáka ve WAGGGS. Vedení této Světové asociace skautek (World Association of Girl Guides and Girl Scouts) získalo skautky Velké Británie pro úkol: aby středoevropským skautkám přišly na pomoc. Tato pomoc se týkala

i dívčího kmene Junáka.

Jaký měly tato tábory program?

Tábory trvaly dva týdny a zahrnovaly především praktické disciplíny - tak jako obvykle na českých táborech.

Měla jsi při vedení pomocníky – tady vlastně pomocnice?

Již na druhém táboře jsem objevila veliké organizační nadání frekventantky sestry Lady, které jsem napřed svěřila částečně jakousi funkci „rádkyně“

Znamenalo to, že uměla dobře anglicky?

To vůbec ne – byla to frekventantka. Ale na české straně ten tucet dívek potřeboval vedení ve svém věku. Také na straně tuctu anglických skautek byla vedoucí, která byla spolu se mnou ve vedení tábora (sestra Kvítka uchovala podpisy, které potvrzují, že to byla sestra Fran Till).

Takže anglické skautky vysvětlovaly anglicky a Ty jsi překládala?

Tak jednoduché to nebylo. V době, vyhrazené na angličtinu vše probíhalo s demonstrací – např. materiálů, ze kterých se vyráběly rukodělné práce; takto prakticky naše skautky od těch anglických přebíraly významy.

Sestra Lada, která se na dalších táborech stala již členkou vedení, o tom napsala příspěvek, který následuje ve Zpravodaji SO hned v další kapitole.

Jsem moc ráda, že to tak pěkně popsala – má lepší paměť než mám já, což je také způsobeno tím, že jsem po „doznění“ Czech Mates měla jiné povinnosti v rámci dívčího kmene Junáka.

Díky za rozhovor, který díky sestrám Ladě a Kvítce může být takto stručný. Koná se však právě v době, kdys „zahájila“ desátou dekádu Tvého života naplněného vlastně nikdy nekončící skautskou službou, do které Ti přeji zdar a hodně kuráže.

Děkuji také, hlavně za podnět ke krásným vzpomínkám.

Vzpomínka br. Kuby – Jakuba Kopeckého Plášila na br. Jiřího Čejku - Péguyho

Bratra Péguyho jsem osobně poznal před více než dvaceti léty. Byl jsem tehdy posluchačem prvního ročníku geologie na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Jiří Čejka – Péguy právě pronášel fenomenální přednášku věnovanou vědeckému dílu prof. Radima Nováčka, zavražděného nacisty v Mauthausenu. Bylo právě kulaté výročí jeho narození a Jiří zevrubně popisoval přínos Radima Nováčka k poznání uranových minerálů. Byl jsem ohromen a umanul jsem si, že se budu uranovým minerálům dále věnovat. Díky tomu jsem se brzy s Péguym mohl seznámit osobně, přes Jiřího Sejkora z Národního muzea. Péguy byl sice již penzionován a nevykonával funkci ředitele Přírodovědného muzea NM, nicméně velmi rozvinul svoji výzkumnou činnost a jednou za měsíc k Jirkovi Sejkorovi dojížděl. Velmi rychle jsme našli společnou řeč. Péguyho upoutal můj hluboký a upřímný zájem o problematiku, a tak jsme se dohodli, že za ním přijedu na návštěvu domů, do Roudnice nad Labem. Že zde bude více času a klidu vše probrat. Tak se také stalo a od té doby jsem za Jiřím zhruba jednou, dvakrát do roka zajel osobně. Byly to naplněné dny. Debaty se rozprostíraly nejen na poli chemie, krystalochemie a spektroskopie, ale také historie, skautingu a filozofických přesahů. Od Čejků jsem odjížděl často až v pozdním odpoledni či večeru, po pěti, šesti i více hodinách debat. Nikdy na to nezapomenu. Tak jako nemohu zapomenout na vlídnost Péguyho manželky Marie, která to celé trpělivě snášela a připravovala nám obědy a občerstvení. Připadal jsem si v té chvíli nesmírně krásně, jako vnuk, který přijel k prarodičům na návštěvu. Cítil jsem vřelost a laskavost, které si nesmírně cením. Péguyho jméno mě pak pomáhalo otevírat vědecké dveře po celém světě. Kolegové v zahraničí si Jiřího práce velice vážili. Péguy mě nejen odborně, ale také lidsky formoval. Debaty o základech skautingu, jeho poslání a nutnosti neustálého ujasňování (obnovování) jeho duchovních základů se mi vryly hluboce do mysli. Trojí skautská povinnost („K Bohu, k bližním, k sobě“), jako povinnost radostná, přirozená, nikoliv vynucená... Fascinovala mě Péguyho odhodlanost a energie se kterou se v pokročilém věku pouštěl do psaní vědeckých článků, studií o skautingu a jeho historii, včetně vyjasňování problematických a bolavých detailů. Obdivuji Péguyho přístup k těmto záležitostem. V první řadě kritický odstup, úsilí o co nejobjektivnější zhodnocení,

vedený snahou o zahlédnutí pravdy (s velkým P). Až nyní mi dochází, že tato, až téměř buldočí síla a vytrvalost, pramení a je sycena právě skautskými principy. „Jednou skautem, navždy skautem“ – to bylo Péguyho krédo. Skautské heslo: „Sloužím!“. No, vždyť to je ono. Do posledního dechu, jak mohl, tak sloužil. Vědě, bližním, společnosti, světu, Bohu. To je příklad a odkaz, který nám tu br. Péguy zanechal. Teď je to již jen a jen na nás, jak s tímto naložíme. Péguy na nás již shlíží od věčného táborového ohně, společně s br. Kayem, Baghýrou, Katugem, Merkurem, Jírou a všemi dalšími, spravedlivými... A já Ti Péguy slibuji na svou čest, tak jak jsem do Tvých rukou skládal skautský slib, že budu věrně sloužit nejvyšší Pravdě a Lásce, budu se snažit co nejlépe zhodnotit hřivny mně nadělené. Tak, jak si to činil po celý život Ty. Věřím, že tím nejlépe naplním Tvůj odkaz. Ty mi k tomu budeš věčným průvodcem. Drž mi místo, jednou přijdu! Navždy Tvůj Kuba.

V Praze, 5. 9. 2025

To jsme byli ještě mladíci. Péguy a já v Roudnici n. Labem, 3. 7. 2017.

Br. Jakub Kopecký Plášil zaslal vzpomínku e-mailem dne 6. 9. 2025.

HISTORICKÉ OHLÉDNUTÍ

Anglické tábory nesly název Czech Mates

Já jsem měla tu čest účastnit se druhého z nich v roce 1992 na tábořišti blízko Nových Hradů. Tehdy jsem jela jako účastnice. Hanka Bouzková mě tam požádala, abych se ujala programu na druhou část odpoledne, kdy si anglické skautky připravovaly program na následující den. Těchto táborů se účastnily anglické Girl Guides. Byl to oddíl dívek, které byly vybrány organizací WAGGGS jako dobrovolnice, aby pomáhaly východní Evropě.

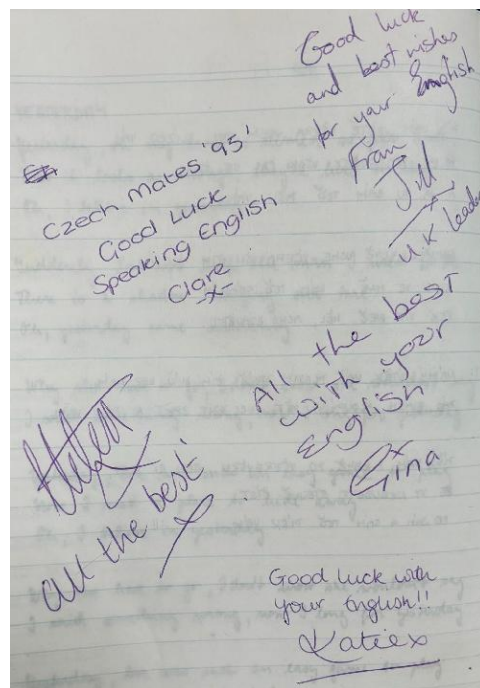

Na práci u nás se svědomitě připravovaly doma. Vydělávaly peníze na různých dobročinných akcích, kde prodávaly vlastnoručně vytvořené výrobky. Kupovaly různé zboží potřebné pro ruční práce, tehdy u nás ještě neznámé, a připravovaly se na výuku našich děvčat. Zakoupené zboží a učební materiály určené na rozkopírování posílaly na tehdejší skautské ústředí na Senovážném nám. v Praze. Hanka se starala o to, aby všechny doručené věci byly řádně připraveny a doručeny na místo tábora. Zajišťovala nábor účastnic, tábořiště a vše ostatní.

Angličanky na táboře vyučovaly 14 dnů. Účastnice rozdělily do skupinek podle úrovně angličtiny. První část dopoledne vyučovaly základní konverzační témata. Třeba části oblečení a barvy vysvětlovaly na skautském kroji. Druhá část dopoledne byla věnována pohybovým hrám společně pro všechny účastnice. Po obědě byly netradiční ruční práce.

Tradičně se jezdilo na výlet autobusem. Navštěvovali jsme Konopiště a Vrchotovy Janovice nebo Zvíkov a Orlík. (Na Zvíkov s námi Hanka nikdy nešla, protože v zatopené oblasti pod hradem leží místo, kde dříve tábořila a nechtěla si jítřit vzpomínky.)

Třetí týden pobytu jely anglické Guides do některé pražské skautské klubovny, kde trávily čas dle svého uvážení. To byla naše odměna za jejich práci. Tuto klubovnu opět zajišťovala Hanka.

Další vzpomínky mám již z tábořiště Červený Hrádek, kam mě Hanka pozvala jako členku vedení tábora, abych zajišťovala opět český program, a později jsem byla i její zástupkyně, až do roku 2002, kdy se mi narodil syn. Díky Hance jsem mohla být jednou z mála Češek, které pracovaly v Londýně v Pax Lodge. Hanka totiž viděla, že ač se snažím, angličtina mi stále nejde, a tak mi řekla o možnosti vycestovat do Londýna a napsala mi své doporučení. Odjela jsem díky ní na devět měsíců v roce 1996 do Londýna. Tam jsem na vlastní kůži poznala mezinárodní rozměr skautingu. Do střediska Pax Lodge jezdily dívky

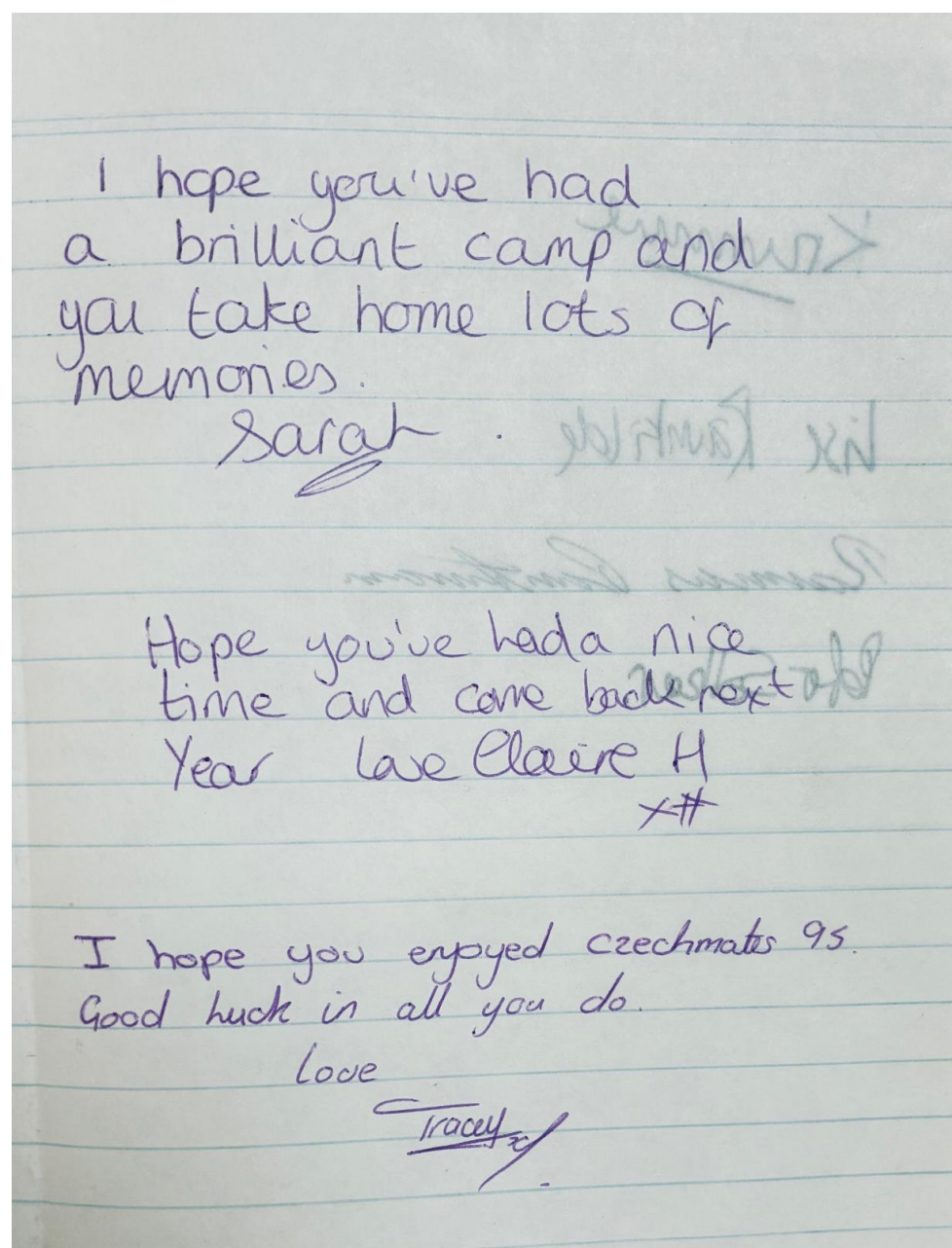
z celého světa a my jsme se o ně staraly a zároveň reprezentovaly svou vlast. Pravidlem je, že ve stejný čas nesmí pracovat v Pax Lodge dvě dívky ze stejného státu. Musíte tak

mluvit pouze anglicky. Našla jsem tam mnoho životních přátel, se kterými se dodnes navštěvujeme. Po ukončení pobytu jsem si udělala zkoušku FCE a dokonce vyučovala angličtinu. Dá se říct, že Hanka mi svým rozhodnutím změnila celý život. Díky ní jsem se pak nebála vyjet na Jamboree, kde jsem opět poznala mnoho přátel, se kterými se navštěvujeme. Nebýt Czech Mates a Hanky, nikdy bych neuměla angličtinu a styděla bych se někam vyjet bez znalosti jazyka. Hanka má obrovskou zásluhu na tom, že po skončení podpory WAGGGSu východní Evropě Czech Mates neskončil, ale pokračoval dál. Nevím přesně, jak to dokázala, ale Britské Guides k nám jezdily v rámci jiných programů. Myslím, že poslední byl v roce 2003.

Se stiskem levice
Lada

Některé další obrázky z deníku sestry Kvítko:

Sestra Kvítko má ve svých památkách na tábor Czech Mates také písničky, na kterých se frekventantky učily zábavnou formou angličtinu.

(To bylo už na Junácké rezervaci Červený Hrádek – základně Junáka u Sedlčan).

(39)

DOWN AT THE ANIMAL FAIR

DOWN AT THE ANIMAL FAIR

THE BIRD AND THE BEES WERE THERE

BY THE LIGHT OF THE MOON THE BIG BABOON

WAS COMBING HIS GOLDEN HAIR

THE MONKEY TELL OUT OF HIS BUNK

AND SLID DOWN THE ELEPHANT'S BRUNK

THE ELEPHANT SNEEZED AND SLID DOWN OFF HIS KNEES

BUT WHAT BECAME OF THE MONKEY, MONKEY

Na internetu lze nalézt, jak tato písnička, kterou znají všechny anglické děti od malička, celá zní a jak se zpívá:

Zdroj:

<https://kidsongs.wordpress.com/2008/04/01/the-animal-fair/>

Zpěv:

<https://www.bbc.co.uk/teach/school-radio/articles/z766wty>

Pohled na dnes již novým majitelem pozemku zlikvidovanou skautskou základnu.

NAVŽDY ODEŠLI

*Jak tiše žil, tak tiše odešel,
skromný ve svém životě,
velký ve své lásce a dobrotě.*

Jan Jánský

Zemřel 19. června 2025 ve věku nedožitých 92 let.

Br. Jan Jánský, skautským jménem Kouna, patřil k obnovovatelům Junáka ve svém působišti - ve Žďáru nad Sázavou.

Za svoji aktivitu byl v roce 1994 vyznamenán doživotním členstvím v čestném Svjsíkově oddíle, kde patřil k nejstaším členům.

Paměť tohoto oddílu narvalo zahrne jeho památku.

V 96 letech zemřel br. Ing. Jiří Čejka, DrSc. – Péguy

Narodil se 2. září 1929 v Roudnici nad Labem. Skautovat začal jako vlče v roce 1936 v Roudnici, skautský slib složil v roce 1945.

Oblastní lesní školu absolvoval v roce 1946, vůdcovskou zkoušku vykonal v roce 1947. Působil jako zástupce kapitána 2. oddílu vodních skautů a ve střediskové radě, v době vojenské prezenční služby vůdce jeho oddílu vedl oddíl včetně dvou táborů (1948–1949).

V letech 1951–1952 strávil jako „mukl“ osm měsíců na libkovickém komandu litoměřické věznice a fíral na šachtě Kohinoor. Byl to důsledek jeho odsouzení okresním soudem v Roudnici nad Labem podle zákona č. 231/48 Sb. pro zločin sdružení proti státu. V letech 1962–1992 působil jako cvičitel mládeže a činovník plaveckého oddílu a od roku 1970 v TISu; po ukončení - zastavení jeho činnosti v ČSOP.

V letech 1968–70 se aktivně podílel na obnově činnosti Junáka v Roudnici nad Labem opět jako zástupce vůdce (kapitána) 2. oddílu vodních skautů a jako člen střediskové rady. V roce 1970 byl členem zkušební komise pro vůdcovské zkoušky Oblasti Přemysla Oráče. V letech 1972–1987 byl v písemném i osobním kontaktu s br. náčelníkem dr. Rudolfem Plajnerem a několika dalšími vyššími činovníky Junáka. Jako jeden z mála skautů se v roce 1987 zúčastnil pohřbu bratra Plajnera ve Strašnickém krematoriu v Praze.

V roce 1989 se aktivně podílel na obnově Junáka v Praze na ústředí i v domovském středisku a 2. oddílu vodních skautů v Roudnici n. L. Byl kooptován do ÚRJ a NChK a byl

také tiskovým mluvčím Junáka.

V letech 1990 –1993 byl řádně zvoleným členem ÚRJ (předsedou zpravodajské rady) a znovu tiskovým mluvčím Junáka.

Byl řadu let členem redakčních rad skautských časopisů. Posléze působil jako výchovný zpravodaj střediska v Roudnici n. L. a zástupce vedoucího klubu OS.

V roce 1992 byl vyznamenán doživotním členstvím v čestném Svojsíkově oddílu (na jehož webu je ke stažení řada jeho prací i tři rozhovory – viz <https://so-novinky.obadalek.cz/>), byl vyznamenán Junáckým křížem „Za vlast 1939–1945“ (bronz), obdržel diplom „Za věrnost skautingu“, Svojsíkovou medailí (zlato), Řád „Čestné lilie v trojlístku“ (stříbro), Medaili díků, Syrinx (bronz a stříbro), „70 čestných let služby“, Medaili „Lilie a přátelství“ (zlato), Medaili sv. Jiří (zlato).

Skautský oddíl Velená Fanderlika (SOVF) mu udělil „Kříž III. odboje“ (stříbro) a KPV ČR pamětní medaili 3. odboje. Ministr obrany ČR mu udělil pamětní odznak účastníka odboje a odporu proti komunismu.

Br. Péguy byl čestným občanem Města Roudnice nad Labem. Mezinárodní sdružení „Peace Run“ br. Čejkovi udělilo ocenění „Posel míru“ za to, co vykonal pro lepší svět okolo nás a za inspiraci, kterou tím přinášel svému okolí.

Br. Čejka byl nositelem Medaile Jana Marka Marci z Kronlandu, kterou mu udělila Spektroskopická společnost. Podle Stanov SOVF byl dvakrát zvolen vůdcem tohoto oddílu (web <https://sovf.cz/> má v archivu řadu jeho příspěvků k historii skautingu).

Obdržel „Pamětní list“ měst Roudnice n. L. a Litoměřic a SOVF. Dne 16. března 2011 se stal členem Sboru nositelů Řádu Stříbrného vlka řád mu byl slavnostně předán 7. května 2011.

Je autorem/spoluautorem několika set vědeckých publikací z oblasti mineralogie uranových a dalších minerálů, spoluautorem popisu více než třiceti nových minerálních druhů a autorem desítek skautských textů, vzpomínek a projevů.

Mezinárodní komise pro vědu nazvala nový uranový minerál, který byl nalezen na několika lokalitách v České republice i v zahraničí, „čejkait“, jako ocenění přínosu br. Čejky k mineralogickému oboru.

Ve svém práci i službou naplněném životě dospěl Jiří Čejka až k nejvyšší vědecké hodnosti doktora geologických věd (DrSc.), kterou mu v roce 1994 na základě obhájení příslušné doktorské disertační práce udělila vědecká rada Akademie věd České republiky.

V září 2019, kdy oslavil devadesátiny v rodinném kruhu a v roudnickém skautském středisku Říp, byl při té příležitosti přijat starostou Roudnice nad Labem a převzal od něho pamětní list.

Byl v dlouholetém e-mailovém kontaktu s vnukem zakladatele skautingu B-P bratrem Michaellem Baden-Powellem.

Jeho skautským krédem bylo: Jednou skautem – navždy skautem.

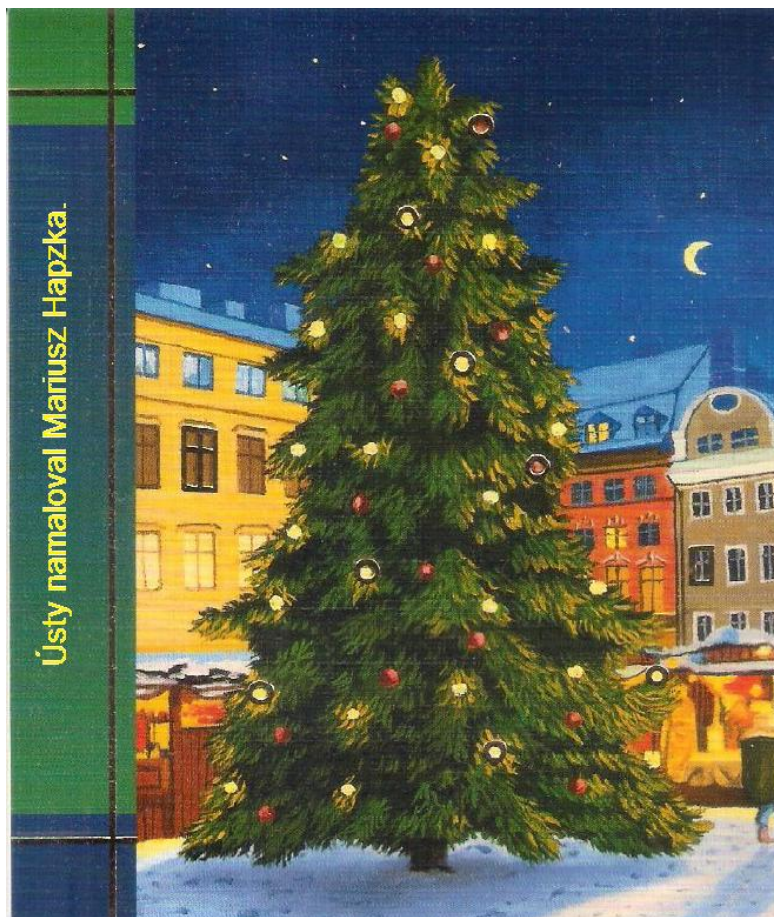
Svůj celý život vždy důsledně opíral o tři základní principy skautského hnutí (<https://hudecekpetr.cz/cs/skauting-by-mel-znat-svoje-principy/>). Skauting se stal smyslem jeho života. Oslovovala jej také hudba George Gershwina.

Na webu Paměti národa má profil: <https://www.pametnaroda.cz/cs/cejka-jiri-1929>.

Viz též web Junáka: [Zemřel bratr Jiří Čejka - Péguy. Vzpomeňte na něj spolu s námi – Skautské zpravodajství.](#)

Toto nakladatelství na podzim oslovuje svoje podporovatele a zasílá přání ke svátkům:

**Připojme se k přání klidu a míru
o Vánočních svátcích 2025
a pro rok 2026 si přejme navzájem
dobrou vůli i nadějně vyhlídky.**

NOVINKY SVOJSÍKOVA ODDÍLU

Příspěvky zasílejte buď písemně na adresu:

anebo elektronicky redaktorovi na e-mail:

Určeno pro potřebu Svojsíkova oddílu, distribuováno do jeho družin; v případě použití výřatků, odkazů apod. žádáme důsledně uvádět zdroj, tj. ročník, číslo a stranu ZPRAVODAJE, odkud bylo čerpáno!

Interní informace

Vladislav Jech
Jilovská 46
252 44 Psáry

vjech.kamzik@volny.cz